

.....
.....
.....
.....

Gemeente

College van b&w
Postbus

.....
.....,

Uw kenmerk:

Telefoonnummer:

E-mail:

Betreft: Bezwaar tegen stopzetting dan wel vermindering huishoudelijke
hulp

Gegevens indiener:

Geachte heer/mevrouw,

1. Middels dit schrijven wil ik, woonachtig aan de te, bezwaar indienen tegen het besluit van-.....-....., waarin is besloten tot stopzetting van de huishoudelijke hulp dan wel vermindering van de omvang van de huishoudelijke hulp, doordat minder uren zijn toegekend of doordat u enkel een indicatie in resultaten heeft afgeven, zonder de uren te noemen. Ik ben het uitdrukkelijk niet eens met dit besluit, omdat zo onvoldoende compensatie wordt geboden voor de beperkingen die ik ondervindt in de zelfredzaamheid. Vanwege beperkingen kan ik namelijk niet de huishoudelijke verzorging zelf uitvoeren, waardoor ondersteuning nodig is.
2. Niet in het geding is de gezondheidssituatie van mij: naar mijn weten staat vast dat ik lichamelijk niet in staat ben tot het verrichten van de huishoudelijke verzorging of delen hiervan.
3. Omdat ik niet volledig zelfredzaam en niet adl zelfstandig ben, is er in het verleden een voorziening getroffen, namelijk de huishoudelijke verzorging. Het college heeft deze hulp (deels) weggenomen door de indicatie te beëindigen of in omvang te verlagen, terwijl de situatie van mij niet is verbeterd. Door het wegnemen van (een deel van) de huishoudelijke verzorging word ik onvoldoende gecompenseerd in de zelfredzaamheid en voldoet het college aldus niet aan de compensatieplicht van de Wmo 2015.

4. Dat de gemeente een vergaande compensatieplicht heeft, ook met de Wmo 2015, wordt bevestigd door de uitspraak van de voorzieningenrechter Noord-Nederland van 13 maart 2015.¹ Ik citeer:

“Allereerst stelt de voorzieningenrechter vast dat de beleidsruimte die verweerder bij de uitvoering van de Wmo 2015 heeft, beperkt is door de geldende wettelijke kaders, zoals neergelegd in de Wmo 2015. De voorzieningenrechter stelt in dat verband eveneens vast dat de wetgever met de Wmo 2015 op zich zelf geen wijziging heeft beoogd aan te brengen in het compensatiebeginsel.”

en

“Omdat de regeling in dit opzicht een categoriaal karakter heeft, komt de regeling hiermee naar het oordeel van de voorzieningenrechter in strijd met het compensatiebeginsel van de Wmo 2015, dat immers een individuele toets impliceert naar de behoefte aan huishoudelijk hulp.”

5. Gelet op artikel 2.3.5 lid 3 jo. 2.3.1 Wmo 2015 en de genoemde uitspraak, kan de gemeente niet ontkennen dat er een compensatieplicht bestaat bij personen die beperkingen hebben bij de zelfredzaamheid en participatie. Dit wordt ook genoemd in de toelichting op de Wmo 2015, te weten Kamerstukken II 2013/14, 33 841, nr. 89. Doordat ik niet op eigen kracht, niet door middel van het sociaal netwerk en niet met behulp van de gebruikelijke hulp zelfredzaam ben, ben ik aangewezen op een maatwerkvoorziening die voldoende hulp biedt met voldoende rechtszekerheid. Voor zover sprake is van een algemene voorziening, dient opgemerkt te worden dat deze niet mag leiden tot hogere kosten. Daarover overweegt de rechter het volgende:

“De vraag of een door de gemeente vastgesteld beleid redelijk is, dient als uitgangspunt de compensatieplicht te hebben. Het beleid van verweerder voldoet hier niet aan, nu een algemene voorziening tot hogere kosten leidt voor de belanghebbende”

6. Inmiddels is de algemene lijn in de jurisprudentie dat het college de huishoudelijke hulp niet categoriaal mag schrappen en niet zonder meer indicaties mag verlagen.
7. Voor zover ik een nog lopende indicatie had, geldt dat het besluit in strijd met internationale verdragen is. Een maatwerkvoorziening die is toegekend op grond van de Wmo wordt aangemerkt als een eigendomsrecht in de zin van artikel 1, Eerste Protocol bij het EVRM. Hier heeft het college niet bij stilgestaan bij het nemen van het bestreden besluit en het college had dus ook niet zonder onderzoek, belangenafweging en motivering een inbreuk op dit eigendomsrecht kunnen maken. De eigendomsontneming moet een legitieme doestelling hebben en in het algemeen belang zijn, terwijl er een behoorlijk evenwicht moet zijn tussen de eisen van het algemeen belang van de samenleving en de bescherming van de fundamentele rechten van het individu..
8. Om willekeur te voorkomen wil ik tevens dat het urenaantal van de omvang van de hulp wordt bepaald aan de hand van objectieve maatstaven, zoals het Githa-protocol of het CIZ-protocol. Een afwijking van dat protocol dient zeer gemotiveerd te gebeuren,

¹ Rechtbank Noord-Nederland, 03-03-2015, ECLI:NL:RBNNE:2015:1134

gelet op vaste jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep. Hiervoor valt te verwijzen naar onder andere de uitspraak van 11 november 2015.²

9. Gelet op de bovenstaande standpunten, rechterlijke uitspraken en de genoemde wetsartikelen kan de gemeente niet anders beslissen dan dit bezwaarschrift gegrond te verklaren en een nieuw besluit te nemen waarin mij voldoende uren hulp bij het huishouden worden toegekend.

Hoogachtend,

.....
.....
.....

N.b. een bezwaarschrift dient te zijn ondertekend met een handtekening

² Centrale Raad van Beroep, 11-11-2015, ECLI:NL:CRVB:2015:4262